KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 30 kwietnia 2015 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej

(druk nr 885)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja rozszerza zakres art. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.) o jednostki organizacyjne wojskowej służby zdrowia (jednostki polowej służby zdrowia). Udzielanie świadczeń zdrowotnych w obecnym stanie prawnym jest przypisane przez art. 4 jedynie podmiotom leczniczym. Statusu tego nie mają jednostki wojskowe niebędące jednostką budżetową, dla której podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej. W praktyce dotyczy to świadczeń dla jednej grupy zawodowej, jednak udzielanych w warunkach innych niż w cywilnej służbie zdrowia i związanych z rodzajem działalności wymagającej innych struktur organizacyjnych, także innych procedur, a również istnieje różnica w zakresie udzielanych świadczeń (por. uzasadnienie do druku sejmowego nr 3090). Jak wynika z uzasadnienia, zmiany w systemie kierowania i dowodzenia Siłami Zbrojnymi, a ponadto reorganizacja systemu finansowego w Siłach Zbrojnych (stenogram z posiedzenia Komisji Zdrowia i Komisji Obrony Narodowej w dniu 4 marca 2015 r.) nie pozostały bez wpływu na wykonywanie działalności leczniczej – pewna grupa podmiotów przestała spełniać warunki dla jednostki budżetowej w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, zaś na gruncie ustawy o działalności leczniczej nie są one objęte obowiązującą definicją podmiotu leczniczego. Celem nowelizacji jest więc uwzględnienie podmiotów leczniczych działających w strukturach MON, przy zachowaniu ich odrębności wynikającej ze specyfiki działalności i dostosowaniu do aktualnej struktury organizacyjnej wojskowej służby zdrowia, w uregulowaniach ustawy, jednej z podstawowych dla systemu ochrony zdrowia – ustawie o działalności leczniczej. Jednostka wojskowa została uznana za podmiot leczniczy (art. 4 pkt 7) i określona jako jednostka organizacyjna niebędąca

ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa, tel. 22 694-94-01, fax 22 694-91-06, e-mail: Bozena.Langner@senat.gov.pl

jednostką budżetową, dla której podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, w której udzielane są świadczenia zdrowotne przez lekarza, realizującą zadania także poza granicami państwa, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510), art. 2 pkt 1a ustawy o działalności leczniczej.

Ustawa dodając jednostki wojskowe do katalogu podmiotów leczniczych, jednocześnie wprowadza konsekwencje, uzupełniając przepisy związane z nową kategorią podmiotów w słowniczku ustawy (art. 2 ust. 1 pkt 1a, pkt 4, pkt 6) oraz uwzględnia charakter tych jednostek, ich działalności oraz warunków, w których jest prowadzona (art. 6 ust. 1 pkt 3, art. 12 ust. 3, art. 13 pkt 2, art. 16 ust. 1a pkt 1a, art. 22 ust. 4a, art. 34 pkt 1, art. 37 ust.5 – 7, art. 40, art. 46a, art. 83, art. 86 ust. 3, art. 99a).

Ponadto dodano zmianę zmierzającą do przedłużenia o rok obowiązywania rozporządzenia dotyczącego uzyskiwania tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (art. 209 ust. 3, art. 219 ust. 2).

Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2015 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt stanowił przedłożenie poselskie, które wpłynęło do Sejmu 28 listopada 2014 r. (druk nr 3090). Skierowano je do pierwszego czytania w komisjach – do Komisji Zdrowia i do Komisji Obrony Narodowej. 4 marca 2015 odbyło się pierwsze czytanie w komisjach, została powołana podkomisja do prac nad projektem, która 19 marca 2015 r. przyjęła sprawozdanie. Komisja Zdrowia i Komisja Obrony Narodowej przyjęły to sprawozdanie 8 kwietnia 2015 r. (druk nr 3311). Komisje rekomendują Sejmowi projekt ustawy, w którym wprowadzono kilka zmian, zgodnych z celem projektodawców. Poprawki te mają charakter uściślający i porządkujący, dotyczą: określenia jednostki wojskowej, wymagań dla kierownika podmiotu leczniczego (dodanie art. 46a) i przepisów odnoszących się do specjalizacji (art. 209 i art. 219). Zmianie ulegało też określenie wejścia w życie ustawy (początkowo określone jednolicie dla wszystkich przepisów – 30 dni od dnia ogłoszenia, w sprawozdaniu Komisji wyodrębniono ponadto przepisy dotyczące specjalizacji – wskazano dla nich datę 30 czerwca 2015 r., natomiast ustawa przyjęta przez Sejm 24 kwietnia 2015 r. przewiduję jedną dla wszystkich przepisów konkretną datę).

Podczas drugiego czytania w Sejmie, na 91 posiedzeniu, zgłoszono poprawkę dotyczącą wejścia w życie ustawy z dniem 30 czerwca 2015 r. Komisje rekomendowały Sejmowi jej przyjęcie. Poprawka została przyjęta.

Ustawa została przyjęta 435 głosami za, nikt nie był przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Bożena Langner

Główny legislator